

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Defensio Abbatiae Imperialis S. Maximini

Zyllesius, Nicolaus

Treveris, 1638

Art. 12. Leuis quædam voti obiectiuncula refellitur ac simul retorquetur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14268

Cæterum, quod ad Epternacense Monasterium attinet, nec adhuc hoc tempore Archiepiscoporum potestati in temporalibus subditum existit, quidquid ex prætenis suis impetrationibus præ se ferant.

Prumiense autem, casum sanè tulit suo maximo malo, inter temporum confusionem, calamitatemque, aulæ Archiepiscopi adiectum; in eaque quodammodo extinctum, magno religiosi ordinis detrimento, iure an iniuriâ, sub iudice lis hæreat; neque penitus in aliorum iura inquirendi curiositas tangit Maximinianos, uti neque scriptor Diplomata circa eadem Monasteria edidit, audimus tamen prætensiones in contrarium existere, atque etiam persecuciones, etsi dormientes non tamen penitus extinctas, quas & suis temporibus excitari forsan contingeret.

Atque hoc pro suo iure dicere possunt Maximiniani: quòd si Archiepiscopi circa idem Prumiense Monasterium alijs titulis rationibusque nixi non sint, quàm Diplomate Maximiliani I. in libello sub Z. n. r. inserto, aut similibus; sique (quòd ipsum votum indicat) sub prætextu inuestiendi, nomine Imperatoris ingressum in illud arripuerint, nec rationes meliores obtendant, quàm illas quibus Maximinianam Abbatiam ambiunt ac infectantur, iustitiæ, rationi æquitatiq;e magis consentaneum fore, si & à Prumiensi illo Monasterio penitus abisterent.

At quidquid sit, iure meritoque talibus exemplis mouentur, mouenturque Maximiniani, ut serio sibi inuigilent, se suaque accuratè tueantur, provideantque, ne sub talibus prætextibus intentio similis in eorum libertatem, bona, fortunas irrepât; in tempore occurrant, opponant, propulsent, in quo se, tam aperto iure, ratione ac iustitia nixos, Imperatorie potestatis ac æquitatis simul, ac sui magni optimi Protectoris auxilium semper experturos, nec ab eisdem vnquam deferendos esse confidunt.

Art. 12. Leuis quædam voti obiectiuncula refellitur ac simul retorquetur.

VT voti auctor probet Archiepiscopo plus concessum esse, quàm inuestiendi factum, ita obijcit, *Si, inquit, Archiepiscopus nihil aliud haberet nisi ius inuestiendi, noceret ei hoc priuilegium Maximiliani I. & onus illi esset potius, quàm priuilegium, cum tamen pro beneficio, non pro onere hoc ei datum sit. Atqui beneficia Principum latissimè sunt interpretanda in fauorem beneficiati, Ergo &c.*

At, nunquid vice versa validius sic rependamus? Si Archiepiscopus aliud haberet, quàm ius inuestiendi, noceret Maximiniani hoc priuilegium, cum tamen eis nocere non potuerit, neque pro onere hoc eis dari, ut à mandatario inuestiantur, neque etiam de facto pro onere datum sed pro beneficio, ut difficultatibus sumptibusque in Imperatoriam aulam pro renouandis inuestituris excurrendi eximerentur, neque enim in fauorem procuratoris, sed in fauorem inuestiendorum conceditur, ut per Procuratorem inuestituram suscipiant, Ergo si beneficia sunt interpretanda in fauorem beneficiati, interpretanda est illa concessio, ut Maximiniani non noceat.

Deinde, ubi verba clara sunt, non est locus coniecturis: verba autem clara sunt, quòd inuestiendi factum solum demandatum sit, frustra ergo ad coniecturas abis.

totius Germaniæ ac penè occidentis antiquissimum, multis Prælati in Sanctorum numerum relatis clarum, Imperatorum, Regum ac Principum fundatione, donationibus, tractatibus, sanctionibus, Authoritatibus stabilitum, proprio ac peculiari officii ac muneris titulo in Imperio insignitum, vt hætenus suis locis particularius deductum est.

*Art. 3. Dum voti auctor aliud simile effugium molitur,
in contradictiones impingit.*

FAtetur auctor voti luce clarius constare Abbatiam Maximinianam privilegium habere, ne cui in perpetuum subit, nisi solis Imperatoribus & Regibus Romanis: ita enim loquitur: *Huic accedit, quod ex exemplis privilegiorum ab Abbate productorum, & ab Imperatoribus confirmatorum luce clarius constat datum Monasterio privilegium, ne cui in perpetuum subit, nisi solis Imperatoribus & Regibus Romanis hæc votum.*

Rês clara est, & patet dispositionis manifestæ sensus; & tamen euitabit voti auctor si possit lucis meridianæ diem, & subtili ingenio noctem soli offundet, passus hîc pressus est, vrget, effugiet tamen, hæc nempe orbita.

Non est, inquit, sub alterius potestate, qui est sub potestate Vicarij Imperatoris, qui ipsius est loco, ita vt Abbas dicere possit: sum sub Imperatore, sed Archiepiscopus est mihi locus eius; ingeniosa inuentio!

Itaque si potestas Vicarij non est alterius, quàm Imperatoris potestas, Ergo potestas Vicarij, non est Archiepiscopi potestas, quia Archiepiscopus alius est ab Imperatore.

Item si Monasterium subesset Archiepiscopo, vt Archiepiscopo, siue Archiepiscopatus Iuri, subesset alteri quàm Imperatori, Ergo non subest Archiepiscopo, cum subesse non possit alteri quàm Imperatori.

Item, Imperatoris Vicarius potestate (vt dicit votum) idem est quod Imperator, sed Archiepiscopus quàm Archiepiscopus non est idem potestate quod Imperator, Ergo Archiepiscopus quàm Archiepiscopus non est Imperatoris Vicarius: Itaque vt talis, non habet potestatem in Monasterium.

Quid cuniculos inuestigas? Quid te torques vellicando, trahendo, inferendo, conijciendo, diuinando? Quid de feudis, subfeudis, de dominijs vtilibus, de Vicariatibus, vicem gerentibus, præidentijs chimæras aut hippocentauros compingis? volita pro libitu per vacuum illud ac inane fictionum, teneris isto fune, per quem volens nolens retraheris ad hunc inuitabilem scopum, quod alterius potestati subdi non debeant, nec possint Maximiniani.

Ergo neque per Vicariatus officijue vllius impetrationem, neque per feudalis vllius Iuris translationem, neque per vllius Imperij Iurisdictionisue traditionem, neque vilo alio pacto, modo, aut medio effici potest, vt Archiepiscoporum potestati subiiciantur: cum, siue hoc, siue illo modo subiiciantur, verum esset quod alterius, quam Imperatorum potestati subderentur, contra eorum ius illud iustitiamque manifestam.

Ac sanè cum effugium illud in voto adinuentum perpendimus, admirari contingit, quid non in humanas mentes irrepit.

Voti propositum ac intentio est, in toto suo discursu tueri ac stabilire Maximinianos esse sub alio, quam Imperatore, nempe sub Ecclesia Archiepiscopo-que Treuirensi, ad hoc, ecce medium; Non est, inquit, sub alterius quàm Impe-